Els meus peus

Per GloriaA el dc., 29/05/2024 - 00:00

A la cena del Senyor, un gest senzill, sorprenent, escandalós, qüestionador manifesta que l'acció d'amor extrem és el servei.

Em pregunto a quin costat de la taula em situo. Soc dels que serveixen o dels que són servits? Segurament hi ha moments i circumstàncies per a tot.

El cor em porta a reviure ocasions en què m'ha tocat ser servit. Costa tant deixar-se rentar els peus! Mai de la vida!

Veig els meus peus: cansats suporten el pes de la jornada de treball, manifesten malformacions que s'accentuen amb l'edat i que voldria amagar, potser fan mala olor i són expressió de la meva brutícia... Veig els meus peus i me'ls miro amb la mirada de Jesús. Em sostenen al llarg del dia dempeus, em permeten fer camins insospitats plens de sorpreses i benediccions, expressen la meva fragilitat i els meus desitjos de fer un pas sempre més enllà.

Avui destapo els meus peus i me'ls deixo acaronar i cuidar. Destapant els peus deixo al descobert una part de la meva vida. Em deixo acariciar i abraçar en tot el que soc. No oblido que tal com han fet amb mi, soc convidat a fer jo també el mateix.

Jaume Casassas